

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre 5 » — »
 Negyedévre 2 » 50 »
 Egy hóra — » 85 »
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSETT, Király-utca 4. sz.
 Az arany hajó szállodával szemben.
 hová az előfizetések és a lap
 aztküldésére vonatkozó fölszo-
 lalások intézendők.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Széchenyi-tér 12. sz
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény inté-
 zendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek től

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPI LAP.

Finita la comedia.

Pécs, 1895. február 22.

Amit a lapunk január hó 19-iki számában megjelent cikk mint a közönség körében már hónapokkal ezelőtt keringő híresztelést említett, a tegnapi napon a budapesti sajtóbírósa előtt tényleg bekövetkezett: Kovács István György, az alispán elleni famózus röpirat szerzője, abban a röpiratban foglalt összes inkriminált és nem inkriminált sértéseit, bírósági és egyéb hivatalos adatokra való hivatkozással közzétett ténybeli állításait visszavonta, s miután az alispán a megyei hatóságtól már elégtételt kapott, Szily Lászlótól, mint magánembertől ünnepélyesen bocsánatot kért, Szily László képviselője pedig ügyfele megbízásából nagylelkűen megbocsátott, panaszát visszavonta, nem törődve azzal, hogy a sajtóbírósa ennek folytán Szily László urat volt kénytelen marasztalni a felmerült költségekben.

Hja! Szily László ur gavallér ember, aki nem veri fogához a garast, mikor becsülete helyreállításáról van a szó!

Az már aztán egészen más kérdés, vajjon az elfogulatlan közvélemény az ekkép jelenetezett végkifejlődést a megtámadott alispán rehabilitálásának fogja-e tekinteni, mert mi úgy tudjuk, hogy ebben a dologban a közönség nem arra volt kíváncsi, vajjon Kovács István György meg fogja-e követni az alispán urat, hanem arra, hogy igazak-e azok a ténybeli állítások, melyek a szenzációs röpiratban nemcsak úgy találomra, hanem adatokkal támogatva világgá kürtölve lettek.

Erre az utóbbi kérdésre nézve pedig még most is teljes homály borul, mert a tegnapi nyilvános tárgyaláson sokat emlegették ugyan a vizsgálati iratokban összegyűjtött bizonyítékokat, de ezek az iratesomó rejtekből nem lettek az esküdszék elé állítva egyszerűen azért, mert Szily László képviselője nyilvános bizonyítási eljárást nem kívánt.

Sokkal kitűnőbb jogásznak tudjuk Komjáthy Bélát, semhogy feltehetnők róla, hogy ne tudta volna, mikép a vizsgálati iratokra való egyszerű hivatkozás a nyilvános tárgyaláson nem megy

bizonyítás számba, s a ki így jár el, az egyszerűen nem bizonyított semmit.

Hogy Szily László ur, mint magánember, mikor és mily eszközök által látja helyreállítottának egyéni becsületét, ahhoz természetesen semmi közünk nem lehet, de a közérdek szempontjából, melyet a napisajtónak szolgálnia kötelessége, el nem mulaszthatjuk hangsúlyozni, hogy mikor egy oly előkelő köztisztviselést viselő egyén ily súlyos konkrét vádakkal áll szemben, akkor kötelessége nemcsak a nyilvánosság előtt bizonyítást provokálni, hanem minden egyes dehonosztáló ténybeli állítását ellenbizonyítékokkal lerontani, megcáfolni.

Ha a vizsgálat alatt ezek az ellenbizonyítékok be lettek szerezve, mint ezt az alispán képviselője állította, ugyan mi gátolta őt abban, hogy a bizonyítási eljárástól az esküdszék előtt, mely a vizsgálati iratokat csak úgy nem ismerte, mint a nagy közönség, egyszerűen elálljon?

Vagy a vádlott által állítólag a vizsgálat során tett ama kijelentés, hogy az inkriminált kifejezéseket, mint felháborodásból származottakat, magának már nem vallhatja, elegendő oknak látszott a bizonyítás mellőzésére? — Hiszen a bizonyítás nem az egyes kifejezésekre, hanem az állított ténykörülményekre nézve lett volna szükséges, e ténybeli állításokra pedig a panaszolt csak a vádbeszéd elmondása után nyilatkozott; avagy a panaszos alispán képviselője már a tárgyalást megelőzőleg, már akkor, mikor a bejelentett tanúk idézésétől elállott, tudta volna, hogy a vádlott az ő vádbeszéde után, miként fog nyilatkozni a ténybeli állításokra vonatkozólag?

A szerepek tehát ki voltak osztva: az alispán vádolni, Kovács mindent visszavonni, erre ismét az alispán megbocsátani fog; a vizsgálati bizonyítékokat, melyeknek összeszedése az alispán híre és tudta nélkül oly sok időbe került, ilykép nem lesz szükséges az esküdszék és a nagy közönség orrára kötni, elég az hozzá, hogy a fölháborodott kedélyhangulatu röpiratozóból megnyugtató kedélyü bocsánatkérő lett s az alispán sem az a vadállat, ki a megtérő bűnöst keblére ne ölelné.

Pedig hát éppenséggel nem lett volna érdektelen megtudni, vajjon e sokat emlegetett, de gondosan dugaszban tartott bizonyítékok az esküdszékre is oly meggyőző hatással lettek volna-e, mint az alispán képviselőjére és — Pál fordulása után — Kovács István Györgyre voltak?

Nem vélünk csalódnai, ha azt hisszük, hogy azok a vizsgálati bizonyítékok nagyrészt azonosak azokkal, melyek már a közigazgatási bizottság előtt is szerepeltek, már pedig úgy tudjuk, hogy azok sem a nagyközönséget, sem Kovács István Györgyöt nem valami erősen győződttették meg a röpirat állításainak valótlanságáról; hiszen Kovács még jóval a közigazgatási bizottság tárgyalásának és határozatának közzététele után lapunk mult évi ápril 14-iki számában kijelentette, hogy a röpiratban foglalt vádakat Szily semmivel sem cáfolta meg.

Éppen ezért azt sem egészen érdektelen dolog lett volna megtudni, hogy Kovács István György röpiratozó ingerült hangulata mikor változott át bocsánatkérő nyugodt kedélyhangulattá, hogy ebből némi támpontot szerezhetett volna a közönség arra nézve, mi volt az, ami oly megnyugtatólag hatott Kovács kedélyállapotára; talán az orvosi tudomány is hasznát vehette volna ennek az új csilapító szernek.

De hát dacára ennek a nyugodt kedélyhangulatnak, Kovács mégis elfelejtett egyetmást visszavonni és az alispán nagylelkűsége csak dicséretet érdemel, hogy ennek dacára is megbocsátott neki.

Igy a szt.-mártoni birtok eladásból származott vádpontokra nézve egy szóval sem mondta, hogy idevágó állításai nem felelnek meg a valószínűségnek, csak azt hajtogatta, hogy ezen vád közzétételére a vevőktől nem volt megbízása; mélysegesen hallgat a visszavonó nyilatkozat a virilista-csempészés vádjáról is, pedig abban megnevezett kataszteri birtokivekről is van szó, a ducok históriájának lényegét sem érinti, csak azt állítja, hogy Szily ebbe bele nem folyt stb.

Mindezek dacára az alispán ur hivatalos lapja azt kiáltja: Finita la comedia! — Az ügy befejeztetett, s immár lekerült a napirendről.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

I r m a.

Benkő Józsi jogász, Kardos Laci pedig orvos-nővendék volt. Együtt laktak hónapos szobában, a Józsefváros egyik külső utcájában.

Csak reggel és este beszélhettek egymással, napközben soha sem voltak együtt. Kardos órákat adott ebédéért, Benkő pedig vacsoráért, de a reggelit közös lakásukon költötték el.

Ha aztán este haza mentek, elbeszéltek egymásnak napi elményüket. Benkő legjobban szeretett ideáljairól beszélni. Mert volt neki új, újabb és legújabb ideálja. Természetes, hogy a legújabb ismét régivé, az újabb régebbé és az új legrégebbé lett.

Egészen ellenkező természetű volt Kardos, ő a lányokkal semmit sem törődött és csak orvosi tanulmányainak szentelte minden idejét. Volt is mit tőle hallgatnia Benkőnek!

— Már megint új csillagot fedeztél fel? — szokta mondani. Ugy látszik, jobb volna, ha csillagász lennél, mint jogász. Hiszen mióta a lányok után bolondulsz, nem is törődöl tanulmányaidal. Barátom ez nem járja.

— Már megint prédikálsz, édes Lacikám? Te meg inkább papnak születnél, mint orvosnak: folyton prédikálsz anélkül, hogy használnál vele. Üres órájában csak kell az embernek valamivel foglalkoznia. A szerelem pedig legjobb unaloműző. Megállj csak, majd fogsz még te is lányok után bomlani?

— Lányok után sohasem felelt komolyan Kardos, — legfeljebb egy lány után. S az is méltó lesz hozzám.

Egy szép nap Benkő kijelentette Kardosnak, hogy többé nem reggeliznek együtt. Hogy ő hol fog reggelizni, azt nem mondta meg.

— Alighanem megint valami új csillag vonz téged, még pedig ezuttal úgy látszik, nem varró-lány, hanem kasszírő.

Körülbelül igaza volt Kardosnak. Benkő ezennel egy közeli kis kávéházba járt, mely kávémérésnek is beillett, mert csak a biliárd asztal volt benne. De volt ott egy gyönyörűséges lányka is a szép Irma, a ki kasszírő, pincér, meg a kávéháztulajdonos lánya volt egy személyben. Valóságos kis szent-háromság.

Ugy vetődött ide Benkő, hogy mikor már alig volt néhány krajcárja, ide ment be egy kávéra, — azaz ebédelni. Könnyen hevülő vére fellobbant, a lány megtetszett neki s hamarosan meg is szerette. Azóta minden reggel ide járt, később napközben is. Már ismerős volt az egész családdal: a sváb apával, a cseh anyával és a magyar gyermekekkel, — mert hatan voltak a testvérek.

Benkő hosszas hallgatás után egyszer elmondta Kardosnak új szerelme történetét.

Igy még nem beszélt leányról a fiu. Nem szépségeit dicsérte, hanem érényeit magasztalta.

Kardos nem győzött bámulni barátján.

— Utóbb még feleségül is veszed! Ez az új érzelem hirtelen, könnyüvértü természetednek másik tulzása.

— Már meg talán ez sem tetszik? Hiszen most más becsületesen szeretek.

— Becsületesen, de ostobán.

— Barátom, ha szeretsz, ilyeneket ne beszélj! Mert most már határozottan kimondom, hogy ez a lány feleségem lesz.

— Hát ennyire mentél! — felelte gunyosan Kardos. Lemondasz nagy törekvéseidről, a szent célokról. — a dicsőségről? És lemondasz a könnyelmű, erkölcstelen életmódról? Nem ismerek rád!

— Lemondok, barátom, mindkettőről. Mert most már látom, hogy az emberi élet igazi célja a hű odaadó, mindent föláldozni tudó szerelem.

— Ez már nem igaz! pattant fel Kardos. Te magad mondtad, hogy aki tehetséget érez magában, az megbocsáthatatlan bünt követ el, ha tehetségét nem akarja érvényesíteni. Te pedig mikor már pályád céljához közel állsz, akkor fordulsz vissza és lemondasz mindarról, a mit eddig megérdemelsz és meg is nyerhetnél.

— Eh, én nem érzek magamban semmi tehetséget. Közönséges ember vagyok s az akarok lenni mindig. Egész életemben nem tettem semmi okosat. Ez az első okos tettem, hogy Irnába szerettem. Nem akarom ezt is elrontani. Feleségem lesz!

— Hiszen akkor lesülyedsz hozzá! A művelt embernek pedig mindig magához kell fölemelni feleségét, szellemileg nagyobbá, tökéletesebbé kell átváltatnia. Hogy tudtál egy-két hét alatt így átváltozni!

Eh, hallgass! — felelte Benkő. Jöjj velem egyszer, nézd meg őt — s akkor beszélj!

Kardos elhatározta, hogy nemcsak megnézi Ir-

Meglehet, hogy ez az alispán ur óhajta, de mi azt hisszük, a közönség más véleményen van és mindaddig, míg ez a szenzációs darab megnyugtató kifejlődést nem kap, azt fogja kiabálni: „Da capo!”

*** Albrecht kir. herceg katonai öröksége.** A katonai hadseregnek a legközelebbi időben nem lesz tábornagya. A király első sorban Albrecht kir. herceg emlékeztet akarja megtisztelni azzai, hogy mint legfőbb hadur, tábornagyot nem nevez ki. Egyéb nehézségei is vannak különben a tábornagi méltóságok betöltésének. Ez idő szerint Károly Lajos, Frigyes József, Lipót Ernő és Rajner kir. hercegek viselik a legmagasabb katonai rangot a közös hadseregben. Károly Lajos kir. herceg tábornagi kinevezéséről tudvalevő okok miatt szó sem lehet, József kir. herceg távozása a honvédség éléről a lehető legkellemetlenebb hatást keltené Magyarországon, Lipót Ernő és Rajner kir. hercegek pedig nem jönnek számításba. Szó volna Frigyes kir. hercegről, akit Albrecht kir. herceg környezetében úgy tekintettek, mint nagybátyja katonai örökösét. De mivel Frigyes kir. herceg hadjáratban nem vett részt s még a hadi érdem sem volt alkalma kiküzdni, tábornagi kinevezése ellen elég súlyos körülmény hozható fel. Udvari körökben éppen ezért az a hír van elterjedve, hogy a közös hadsereg csak háboru esetén kap tábornagyot, mert a béke-marsall tisztét kir. főherceg mellőzésével nem akarják adományozni. Nem lehetetlen, hogy Frigyes kir. herceg a hadsereg felügyelője lesz, a mihez adminisztratív minősítése is megvan.

Hirek.

Pécs, 1895. február 22

Farsangi naptár.

- febr. 23. A „Nő-egylet” tea-estélye saját házában.
 „ A munkásképző egyesület álarézes bálja.
 „ A Pécsi Polgári Daloskör farsangi estélye a Vigadóban.
 „ 24. Kath. legényegylet táncal egybekötött műkedvelői előadása.
 „ 26. A „Pécsi Dalárda” bohóc-estélye a Hattyuban.

— **(Kinevezés)** A nemrég Dárdán elhunyt Radics Antal m. kir. adóhivatali adótárnok helyébe a pénzügyminiszter Cserta Kálmán szigetvári adóhivatali ellenőrt nevezte ki.

— **(Megyebál a szomszédban.)** Egész Somogy megye intelligenciája találkozik f. hó 25-én a szokásos megyebálon Kaposvárott. A jó vér — mint a somogyiak mondják — nem vész ki, s míg ki nem vész, addig nem engedik el a hagyományos megye bált. Talán az egyedüli — Somogyország — az, a hol még igazán tudnak mulatni. Őszbe hajló aggok versenyt iszzák a pezsgőt a fiatal generációval, a cigány pedig huzza a keserveset, amin a hetven éves ép úgy elbusul, mint a husz éves szerelmese gyerkőc. Kívánunk jó mulatást a szomszédoknak.

— **(A dombóvári vörös kereszt egy-let)** 1895. február hó 25-én Dombóvárott a „Korona” vendéglő termében pénztára javára jótékony célú tánc estélyt rendez. Belépti-díj személyenként 1 frt. Felül-

mát, hanem ha török-szakad, megmenti barátját az „elsüllyedéstől.”

A legközelebbi alkalommal elmentek Irmához. Kardos egy kacér, a mellett nagyon ostoba leánya számított. E helyett szerény, tartózkodó s mégis eleven, kedves leánya talált.

— Ez a lány — így szolt magában Kardos — sokkal kedvesebb, sokkal okosabb kis teremtes, mint a hogy elgondoltam!

— Olyan ez barátom, mint a — többi, szolt távozóban Kardos. Milyen pisze orra van!

— Csak nem lehet neki — felelt rá Benkő — olyan sasorra, mint neked. Különb is nem neked kell tetszenie, hanem nekem.

— Ilyen lány nem is fog nekem tetszeni soha. Kardos midőn így beszélt, hazudott. A lány meghódította őt.

Eleinte nem akarta észrevenni, hogy már szeret, csak azt mondta önmagának: Irma csinos lány! De hozzátette ezt is:

— Hanem azt a bolondot nem engedem meg, hogy Benkő elvegye.

Még akkor azt hitte, hogy ezek a gondolatok őszinték. Pedig hát ez csak ürügy volt arra, hogy este, mikor Benkő vacsoráért órát adott, ő az időt Irmánál töltsse. Napról-napra „kedvesebb” lett ez előtte. Már az estékkel sem elégedett meg: nappal is ott volt.

— Barátom, már te is elmaradozol az órákról? kérdezte Benkő.

— Csak te miattad teszem. Mert ismétlem, nem szeretném, ha ilyen lány lenne legjobb barátom felesége. Megsemmisíteni akarom viszonyodat.

fizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak.

— **(Esküvő.)** Nagy Mihály, a Zsolnay-gyár szobrásza, kedden vezette oltárhoz menyasszonyát Kerner Katalin kisasszonyt.

— **(Halálozás.)** Bach Antal mohácsi m. kir. adótárnok ma reggel 54 éves korában meghalt. Az elhunytak bokros érdemei voltak az általa közel 30 évig viselt hivatali pályája alatt. Széles körű rokonság gyászolja.

— **(Eltűnt községi jegyző.)** Kálmán István, a somogyeyei Uzsál község jegyzője a múlt hó végén Kaposvárra utazott utadó és egyéb közpénzek beszállítása végett; Kaposvárról a szánkát hazabocsájtotta, maga azonban nem tért haza és azóta nem tudják, hogy hol van, sem azt, hogy a vele vitt közpénzek hova lettek. A jegyző családosa ember volt és a hivatalvizsgálat elől keresett — legalább egy időre — a szökésben menedéket. Irodáját a legnagyobb rendetlenségben, családját pedig nagy nyomorban hagyta hátra.

— **(Apró történet.)** Pemzli Muki ambiciózus mázoló legény és veszedelmes-nőcsábító. Olyan gyönyörű koszorukat senki más nem tudna a szobák plafonjaira pingálni, mint Pemzli Muki. Igaz, hogy patron után mázoló, de hát ki követel „eredeti” koszorukat Pemzli Mukitól? . . . Senki. A „nőhódítási pályán” pedig valóban utolérhetetlen. E tekintetben olyan változatos, dicső eredményekben, diskrét kalandokban gazdag multtal senki más nem kérkedhet csak Pemzli Muki. Miben rejlett hát az ő ereje? Szép nem volt; ezt a még leghizelgőbb fotografus sem foghatná rá. Arca pufók, tekintete sunyi; szemei szürkék, picikék. Hanem annyi szent igaz, hogy olyan lágyan csengő tenorban kevés ember tudja elrebegni a „szeretlek” igének jelen, mult és jövő módjait; mint a milyenben Pemzli Muki képes eldeklamálni. És mégis csalódik, aki azt hiszi, hogy Pemzli Mukinak a hangjában van az a bizonyos és sokak által irigyelt nőhódító ereje. Nem. dehogyan! A water proof-jában rejlik ez a bűvös erő: igen abban az ujjatlan köpönyegben, melyet Petelei valószínűleg „malaclopónak” nevezne. Mikor Pemzli Muki úgy estenden a műhelyből kijövet magára ölté bűverejű waterproofját és a sok mázolásban elfáradt kezeit ennek rémségesen üres zsebeibe mélyeszté: rendszeren ott szokott állni a király-utcai köpködőn s merészen kacsingat az előtte szemérmesen ellibegő szépek után. Tegnap estve is itt állott Pemzli Muki s várakozott szíve dulcinea-jára. A város házi toronyóra nyolcat üt; aztán kilencet, fél tizet s Pemzli Muki még mindig hasztalanul pislogat a Széchényi-tér ijesztő magányába. De ez nem keseríti el Pemzli Mukit; mert nagyon jól tudja, hogy ami késik, nem mulik. És csakugyan! . . . Az irgalmasok felől kecses hölgyalak közeleg a szerelem-sóvár mázoló legény felé, ki csakhamar olyan Margittay Tihámér zsánerű pózba vágva köpöcs termetét, a mellette elhaladó hölgyet „megszólitással” tüntette ki. A hölgy biztatlag mosolyog, Pemzli Muki karjába fogódzva csakhamar eltűnnek a látóhatárról. Egy félóra mulva Pemzli Muki nagy bánattal, keservesen nyögdecslélve, a tiz fokos hidegtől majdnem jégoszloppá dermedve imigyen panaszkodik a vele szemközt jövő inspekciós rendőrnek. — Ellopták a felöltömet. Pedig ez volt az egyedüli portékám, ami rajtam libegve minden-

— De hisz' az nem tőled függ, hanem tőlem és Irmától: mi pedig nem akarunk semmit sem megsemmisíteni.

— Talán már nyilatkoztál is? — kérde hirtelen Kardos.

— Még nem. Irma nem oly lány, mint a többi: nála nem kell sietnem!

— Hála Istennek! — mondta magában Kardos.

— Csak azt szeretném tudni, hogyan akarnád tőlem elidegeníteni. Hisz' te is úgy udvarolsz neki, mint én, vagy az estéket használod föl?

— Nem barátom, még most semmit sem teszek. Előbb nyilatkozzál, majd aztán rajtam lesz a sor.

— Akkor sietek. — felelte kacagva, — egy-két nap mulva mindent meg fog tudni.

— Akkor én még jobban sietek; gondolta magában Kardos. S másnap este Kardos Irmáékhoz ment.

— Mit gondol, Irma kisasszony, — kérdezte Kardos, — ha én és barátom közül egyikünk szeretné kegyedet, ki lehetne ez?

— Nem tudom.

— Hát azt tudja e, hogy közülünk melyiket tudná szeretni?

— Tudom.

— Hátha azt mondom most, hogy én szeretem, én imádom, mit fog arra felelni?

A leány ránézett. Szép barna szemét könyvek futották el s így maradt szóttlanul.

— Igen, szeretem, szeretem! — suttogta Kardos. — Akar-e feleségem lenni?

Hideg, téli este volt s az idő már későre járt. Ilyenkor a külvárosban kevés ember szokott hazulról távol lenni. A kis kávéházban senki sem volt.

Kardos megfogta Irma kezét és kacsu derekát

kinek imponált. Megsajnálta azt a nyomorult fehér személyt s ráadtam De mig én egy sportcigarettáért betétem a „kutyogató grázlerhez”, addig ő eltűnt. A waterproofonát is magával vitte. — Majd visszahozza kedves ur, — felelé vigasztaló, keneteljes hangon a rendőr, — csak nem köll az ilyen kis apró történeten mindjárt elkeseredni. Mert hát tudvalevőleg vannak még ennél százszorta rosszabb apró történetek is az embőr „Életé” ben.

— **(A vörösmarti kath. kör bálja.)**

Fényesen sikerült bált tartott e hó 20-án a vörösmarti kath. kör, mely harmadik évi fennállása óta napról napra fejlődik és társadalmi üdvös átalakító hatásának nyomai már is érezhetők. Tagjainak száma a 70-et felülmúlja, s hogy a vegyes vallású vörösmarti közéletben mily becsülésnek örvend e kör működése, szép jelét adta ennek a 20-iki táncnástély-melyen ott láttuk az egész Vörösmartot képviselve majdnem teljes számban: Szabó Károly ref. lelkész, dr. Fuchs Soma körorvost és nővérét Rózsikát, Herceg Erzsikét, Thury Dénes gyógyszerészt és nejét, Möhler János tanítót, nejét és leányát Saroltát, Danóci ref. tanítót, Dokanpil főh. főerdész, Haring főh. erdészeti segédtitkár, Berger kereskedő stb. stb. A vidékről is többen voltak jelen, közöttük Radó ker. esperes, Koch bellyei plébános s sokan a szomszéd községekből, úgy hogy a bevétel kétszerezte a kiadásokat. Még reggeli 7 órakor is vígan járták. A jövedv fentartásában és az ügyes rendezésben a két főrendezőnek Arndt tanítónak és Hulyás iparosnak volt legnagyobb érdeme. — Felülfizettek: Mészáros János 10 krt, dr. Fuchs Soma orvos 30 krt, Turi Dénes 1 frt 30 krt, Haring Vilmos 60 krt, Szabó Károly ref. helyettes lelkész 60 krt, Lang Gyula 10 krt, Fogl János 10 krt, Zvonics Alajos plébános 60 krt, Koch Ede plébános 50 krt, Szakos János 70 krt, Möhler János tanító 30 krt, Radó Dezső esperes 60 krt, Danóci Balázs tanító 10 krt, Berger Jakab kereskedő 60 krt, Kovács Lajos 60 krt, Ujvári Ferenc bíró 10 krt, Jantay József jegyző 1 frt 50 krt, Weisz Jakab orvos 50 krt.

— **(A bátor mohácsiak.)** A mohácsiakról alig tehetjük fel, hogy valami sokra becsülnék az életüket. A Duna jege oly szeszélyes módon akadt meg Mohácsnál, hogy a hajó állomástól kezdve a sóházig nyílt maradt a Duna vize. De a mohácsiak rendes átjárója ép a hajó állomásnál van, mely átvezet az u. n. Csingilingi csárdához. És mit látunk! A mohácsiak, nem törődve a nyílt Dunával, a víztől számítva alig 10—12 méternyi távolságban sétálnak át a jégtakarón a szigetbe. Addig folytatják, míg megrendítő katasztrófa nem tanítja meg őket arra, hogy a Duna jégháta nem a földháta, melyen kénye kedve szerint sétálhat az ember. A hatóság intézkedett a maga hatáskörében, de erre a mohácsiak — mint ez már szokásukban van — nem sokat hereditenek.

— **(Felpofozott rendőr.)** Mult év szeptember 1-én éjjel hivatalos körutját teljesítette Bernát Lajos és Zsifkovits István városi rendőr, mikor is egy arra menő által felszólitattak, hogy menjenek a Sörház-utcában levő Bors-féle vendéglőbe, mert ott verekednek. A rendnek buzgó őrei meggyorsították lépteiket s beléptek a fent jelzett vendéglő helyiségbe, hol első sorban Bors vendég-

átölelte. A lány félénken visszazoritotta kezét és csak ennyit mondott:

— Szeretem!

Kardos midőn haza ért, Benkő már otthon volt és csodálkozva nézett égő szemére és kipirult arcára, mely máskor mindig halvány volt.

— Te ittál, Laci!

— Ittam bizony, de te nem iszol.

— Bizony nem, mert nincs pénzem. Hanem ha kaptál hazulról, akkor én is iszom.

— Bizony nem kaptam én már régóta, kell otthon a többi három fiúnak is. Hanem beszéljünk okosabb dologról, mint az ivásról.

— Annál nincs okosabb dolog.

— Hat a lány?

— Igazad van! beszéljünk hát arról, — csak Irmáról ne?

— Pedig éppen arról. Hát mikor is kéred meg a kezét?

— Holnap.

— S hiszed, hogy megkapod.

Irma szeret, — én legalább azt hiszem, — szülei szegények, — hát mért ne kapnám meg?

— De én azt mondom, nem lesz a tied! — szolt komolyan Kardos.

— Már megint a régi nóta?

— Nem, ez már új nóta!

— Nem értelek.

Benkő kérdőleg nézett Kardosra.

— Nem fogod megkapni azt a lányt, érted?

— Miért?

— Mert már én kaptam meg!

lőst szőlították fel, zárja be üzletét, majd pedig jóakarattal az ott levő néhány vendéghez fordultak — kik már meglehetősen illuminált állapotban voltak — hagynak el a kocsmát. Szó ami szó, a vendégek nem mozdultak, s így nem volt más hátra, mint az erőszakhoz fordulni s a borközi állapotban levő mulatókat kitenni. Istókovits Istvánnak semmikép sem tetszett e bánásmód s az egyik rendőrt arcul ütötte s elfutott. Ezért a tettért adott ma számot Istókovits a pécsi kir. törvényszék előtt, amely Istókovits István pécsi lakost, hatóság ellen elkövetett erőszakért hat havi fogságra és három évi hivatalvesztésre ítélte. Az ítélet jogerős.

— **(Sztrájkoló-tanügy.)** Igen kedélyes állapotok kezdenek lábra kapni Versend községében. A kultúra — úgy mondják — előmozdítása nemcsak humanitárius kötelesség, de a tanítóra nézve napiparancs és kenyérkérdés. Igen ám, tessék tanítani s Versend község tudomány-szomjas ifjúságába beleverni a népoktatás keretébe tartozó kaleidoszkopját ilyen csikorgó hidegben — 12° Celsius mellett, mikor a tanterem nincs befűtve. Erre az álláspontra helyezkedett Versend község érdemes tanítói közül az egyik és azt mondta, hogy lehetetlenség tanítani addig, míg a község érdemesebb előljárásága nem gondoskodik arról, hogy az iskolateremben legalább +12° Celsius nem uralkodik. Minthogy az igen érdemes előljáráság erről hallani sem akar, még kevésbé pedig arról gondoskodni, hogy az iskolateremben a tanításhoz megfelelő temperatura legyen, a tanító egyszerűen beszüntette az előadást. Ez a megrendítő esemény nem tudott hatni az előljárásra, mert fát nem adott. Az előadás szünetel már nyolc napig. A tanító megúván a dunyha szezont, kölcsönzött magának egy méter fát, hogy legalább azt a kis babját tudja megfőzni, de az iskolaterem most sincs fűtve. Kíváncsisággal nézünk a fejlemények elé.

— **(A patikában.)** Beállit a szűrös atyafi a patikába, megáll, köszön, s körülnéz, azzal fogja magát, indul kifelé.

— Mit akar atyafi? kérdi a patikus.
— Ugy sincs a' kéröm, a mi neköm kéne!
— De hát mit akar?
— Hiába akarnék, ha egyszer nincs!
— Az isten áldja meg, hát tudja maga, hogy mi minden van itt?
— Azt má' nem mondom!
— Hát mit akar akkor?
— Ostornyél kéne, de hát látom, hogy nincs!

Országgyűlés.

A képviselőház ülése február 22-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az appropriáció volt a napirenden. Láng Gyula előadó ajánló szavai után Apponyi Albert gróf ecsetelte a helyzet súlyos voltát. Gúnyosan említette föl Bánffy b. miniszterelnök kijelentését, aki saját szavaiként még nem ismerős az inséggel. Ohajtana e tekintetben, hogy a kölcsönös bemutatkozás mielőbb megtörténék. A miniszterelnök nemzetiségi politikájától mi jót sem remél. Kijelenti ezután, hogy az egyházpolitikai törvények revíziója tekintetében megindított akciót nem helyesli, azt határozottan károsnak tartja. Általános helyeslés közt mutatott rá arra a körülményre, hogy a választásoknál immár a felekezetek ellen sorakoznak. Érdekesen válaszolt ezután, hogy a fuzió adott viszonyaink közt korántsem fokozná parlamentünk akcióképességét, mert olyanoknak az összehozatala, a kik eddigelé különböző klubokban tanácskoztak, nem adna súlyt a kormánynak, annál kevésbé a törvényhozásnak. A mostani áldatlan állapotokon csakis gyökeres rendszerváltozás segíthet. Beszéde végén határozati javaslatot nyújtott be a költségvetés visszautasítására. (Hosszan tartó zajos éljenzés és helyeslések a baloldalon.)

Sréter Altréd fejtegette ezután, hogy a szabadelvű párt biztosítéka a szabadelvű haladásnak. A néppárt emberei nem tudják mit cselekednek, a kiket kellőleg aposztrofálva önjöngőknek nevez. Pártolja a fuzió eszméjét, a költségvetést elfogadja.

Ugron Gábor válaszolt a szabadelvű párt imparlamentáris működését, melynek vezéreit nem tehetségeiknél fogva választják, hanem kinevezés útján fujják fel nagvokká, bármily tehetségtelenek legyenek is. A miniszterelnök és vele együtt az egész kormány, valamint pártja brüszk módon viselkedésével a pártok fuzióját, mert az ellenzéki pártok nem csak maguknak, hanem a nemzetnek is jogokat akarnak szerezni. A kormány fél a választási jog kiterjesztésétől, mert így a hatalom kiesnék kezéből. Ezután a főispáni erőszakoskodások ellen

kelt ki s beszéde végén határozati javaslatot nyújtott be a költségvetés visszautasítására.

Zajos jelenet következett ezután. Az ellenzék öt pernyi szünetet követelt, a mit Szilágyi elnök nem akart megadni. Az ellenzék tombol és folytonos zugással követelte. Szilágyi hasszasan rázta a csengettyűt és tíz pernyi zajgás után miközben elnök Polónyit kétszer is rendreutasította, Madarász József és Szalay Imre indítványozták, hogy névszerinti szavazás történjék arra nézve: vajjon legyen e öt pernyi szünet, vagy sem?

A házszabályok értelmében névszerinti szavazások előtt elnök köteles az ülést öt percre felfüggeszteni, a mit meg is tett. „Csak ezt akartuk!” hangzott több irányból és a ház zajos derűtség közben élvezte az öt perc szünetet. Szünet után Szalay visszavonta a névszerinti szavazás iránt beadott indítványát, a mi ismét zajos derűtséget keltett.

Batthyány Tivadar gróf beszélt ezután a költségvetés ellen.

TÁVIRATOK.

— **A német császár Albrecht főherceg temetésén.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az „Extrablatt“ szerint bizonyos, hogy Vilmos német császár Albrecht főherceg temetésére Bécsbe utazik.

— **Másodszor elfogott betörő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Azt a betörőt, a ki a napokban a Károlyi-palotában tette látogatását és egy pár értékes briliánt függőt emelt el, és a ki olyan zseniális módon megugrott a kiserő rendőr elől, tegnap este Székesfehérvárott elfogták. Az illető neve Jurkovits Norbert, az ottani kereskedelmi akadémia hallgatója, a kit azelőtt a bécsúj helyi katonai akadémiából kicsaptak volt. Az elfogatást fővárosi detektívek eszközölték, remélhetőleg most nem fog megszökni.

— **Brutális tábornok.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nagy-Váradon Fuchs Mór generális a multkori retentő hidegekben a katonaságot éjjel-nappal gyakorlatra hajszolta. A legutóbbi két éjjeli hadgyakorlat alkalmával a kiküldött katonai őrszám feléig megfagyva érkezett vissza, orrukon, szájukon erősen vérezve. Egyik katona tizenegyszer elájult, egy másiknak megfagyott láb- és kezujjai letördedtek. Három katonát a nagy hóban vonszoltak a vasutig, mert nem tudtak menni.

— **A nemzeti párt értekezlete.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A nemzeti párt tegnap este megtartott értekezletén Apponyi Albert gróf előadta, hogy öt Bánffy b. miniszterelnök már több ízben felszólította fuzionális értekezlet tartására, azzal a kikötéssel azonban, hogy a tárgyalások folyamán a katonai kérdésekről, legalább oly alakban, mint az a nemzeti párt programjában bent foglaltatik, szó se legyen, mert ő és a szabadelvű párt a programnak ezt a részét egyáltalában nem akceptálhatja. Ezzel az értekezlet minden eredmény nélkül abba maradt. Más verzió szerint Apponyi és Bánffy közt már létesült volna megegyezés, a fuzió módosításai iránt, csupán a bécsi körök megpuhítása (?) végett huzák-halasztják a megtörtént fuzió publikálását. A katonai kérdésekben Bánffyék csupán a kardbojt tekintetében tettek némi engedményeket a honvédség és esendőrség részére.

— **A függetlenségi és 48-as párt előértekezlete.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap este a párt tagjai közül számosan előértekezletet tartottak Ugron Gábor lakásán, melyen magukéva tettek Kapotsffy multkori indítványát a pártnak országos szervezkedése tekintetében. Sima Ferenc szóvá akarta tenni Juszt Gyula pártelnöknek multkori eljárását és bizalmatlanságot akart szavaztatni, a mit valamennyien egyértelműleg leszavazták.

— **Ötvös contra Polónyi.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Még az 1893. év nyarán nagy port felvert Vásonkeő-féle váltóhamisítási pörben, mely az időben vádlottak felmentésével végződött, a mit a tábla is helybenhagyott, ma szenzációs fordulat állott be. A kuria mai

ülésében Brunkalánét, a per szép hősnőjét harmadfél évi, Spiegel Bernátot két és negyedévi, Kégly Józsefet három havi börtönre ítélte.

— **Bevont gyászlobogó.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A pozsonyi csendőrség épületén Albrecht főherceg halála miatt kitzűzött gyászlobogót a belügyminiszter szigorú távirati parancsára bevonták.

Művészet, irodalom.

Milleniumi történet. Az Athenaeum r. társulat kiadásában megjelenő „A magyar nemzet története“ című tizkötetes nagy munkának (milleniumi kiadás.) tizenkettedik füzetben Magyarország honfoglalás előtti történetének második könyve kezdődik, melynek címe „Pannonia és Dácia“, szerzője Kuzsinszky Bálint. A tizenkettedik füzet első mellékletét kell még külön kiemelnünk, mely Feszty Árpád körképének „Áldozat Hadúrnak“ részletét a legtisztább fénynyomatban tünteti fel. Egyes füzet ára 30 kr. Előfizetés negyedévre (12 füzet) 3 frt 60 kr. Félévre, (24 füzet) 7 frt 20 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben.

Bűnügyi tárgyalások sorrendje a pécsi kir. törvényszék-nél.

Február hó 25.

9324. Átol József ellen vallás elleni vétség miatt.
9326. Dani Áron és Varga János ellen hivatalos hatalommal visszaélés és hatóság elleni erőszak miatt.

Február hó 27.

9345. Műch József ellen lopás miatt.
9323. Princhaus András ellen több rendbeli magánokirat hamisítás miatt.
9338. Batai Ignác ellen magán okirat hamisítás miatt.
1303. Franke Cézár ellen lopás miatt.

Március hó 1.

630. Binder Gáspár és társai ellen lopás és orgazdaság miatt.
3. Lőrinc József és társa ellen súlyos testisértés miatt.
629. Bauer Albert ellen súlyos testisértés miatt.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzése.

(A „Pécsi Figyelő“ távirati tudósítása.)

— Február 21-én. —

Buza készáru	6.85	Magy. nyeresémsorsj.	162.25
„ tavaszra	6.48	Tiszaszabályozási köles.	153.30
„ őszre	6.50	Oszt. papírjárdék	102.—
Rozs	5.35	„ arany „	125.50
Arpa	6.40	„ korona „	101.—
Kukoricza	6.15	1864-iki sorsjegy	199.50
Zab	6.—	Magy. vörös ker. sorsj.	11.35
Káp. repeze	10.65	Osztrák „	18.—
Magy. aranyjárdék	124.—	Olasz „	12.25
„ koronajárdék	99.30	Bazi lika-sorsjegy	8.25
Regalé-kötvény	101.25	Jósziv-sorsjegy	3.—

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK.

Budapestről	1804. sz. szem. von. reggel 5 ó. 15 p.
B-Bródól	1807. sz. szem. von. reggel 8 ó. 01 p.
Uj-Dombóvárról	1842. sz. vegy. von. reggel 8 ó. 23 p.
Becsből	6302. sz. szem. von. d. e. 9 ó. 39 p.
B-Bródól	1805. sz. szem. von. d. e. 11 ó. 18 p.
Budapestről	1806. sz. szem. von. d. u. 4 ó. 08 p.
Vinkovczeről	6301. sz. szem. von. d. u. 5 ó. 10 p.
Budapestről	1805. sz. gyors. von. este 7 ó. 44 p.
Becsből	6312. sz. vegy. von. este 8 ó. . p.
B-Bródól	1803. sz. szem. von. éjjel 11 ó. 02 p.

PÉCSRŐL INDUL:

B-Bród	felé 1304. sz. szem. von. reggel 5 óra 35 p.
Budapest	1801. sz. gyors. von. reggel 8 óra 24 p.
Bécs	6311. sz. vegy. von. reggel 8 óra 29 p.
Vinkovcze	6302. sz. szem. von. reggel 9 óra 49 p.
Budapest	1805. sz. szem. von. d. e. 11 óra 34 p.
Uj-Dombóvár	1853. sz. vegy. von. d. u. 2 óra 44 p.
B-Bród	1206. sz. szem. von. d. u. 4 óra 20 p.
Bécs	6301. sz. szem. von. este 6 óra 32 p.
B-Bród	1808. sz. szem. von. este 8 óra 13 p.
Budapest	1803. sz. szem. von. éjjel 11 óra 30 p.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC.
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Jó minőségű, hamisítatlan

tejföl

Pécsre szállítva, minden mennyiségben
állandóan értékesíthetők.

Hol, megmondja a kiadóhivatal.

Rosenzweig B. és Társa

**villamos műszaki gyár nagyban-
kicsinyben.**

(Budapest VIII., József-körút 30-32.)

Ajánlják magukat házi távirdák, telefonok, vil-
lámhárítók, valamint villamos világítás berendezését
a legmérsékeltőbb árak és több évi kezesség mellett.

Ugyszintén eladása és szétküldése az összes
elektro-technikai cikkeknek legolcsóbb gyári árakon.
Mindennemű javítások elfogadtatnak.

Költségvetés és árjegyzék ingyen és bérmentve.

Vezetőnyökség: RUDA és BLOCHMANN, Budapest és Bécs.

Mindenhol kapható.

FRANCZIA COGNACGYÁR, PROMONTOR.

COGNAC

UZUBA-DUROZIER & Co

23800 sz.

tkvi 1894.

Árverési hirdetmény!

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Fürst Ignác szilvási lakos végrehajtónak Simác András szilvási lakos végrehajtást szenvedő elleni 31 forint tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. járásbíróság területén levő Szilvás község határában fekvő a szilvási 180. sz. betétben felvett 646 rsz. szőlőből Simác Andrást illető fele része 378 frt ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, hogy a fentebb megjelölt ingatlan **az 1895. évi március hó 5. napján d. e. 10 órakor Szilvás község bíró házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát, vagyis 37 frt 80 krajcárt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1 én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság. 1894. évi november hó 14. napján.

Bogyay Pongrácz.

kir. tszéki bíró

127

Hirdetések:

jutányos áron vállaltatnak fel kiadóhivatalunkban. (Király-utca 4. szám.)

TAIZS JÓZSEF Pécssett,

Széchenyi-tér 12. szám (a varostemplom háta mögött).

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajálja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

Könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek stb. stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárból

papi, körjegyzői és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

nagy választékban kaphatók fogalmi, színes és fehér író papírok, különböző súlyban és minőségben; itató papírok, levélpapírok dobózkodban, író tollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehérenmüt jelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsétviaszok stb. stb. etéle cikkek, olcsó áron.

➔ Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek. ➔